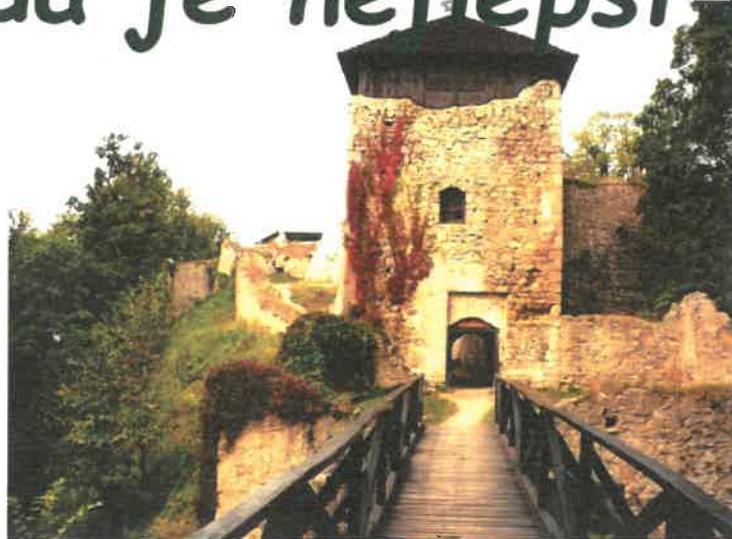

*Zveme vás na podzimní procházku
aneb*

Příroda je nejlepší lékař

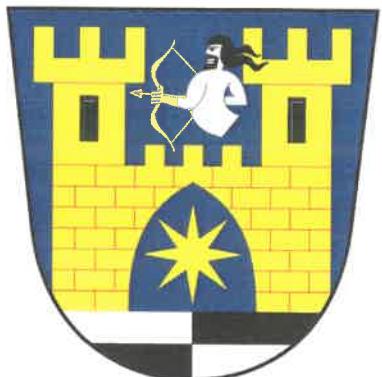
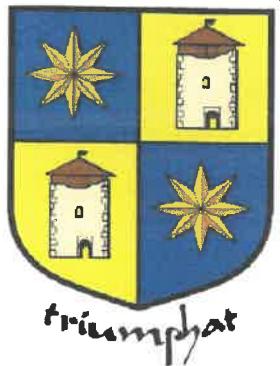

**DEN STROMŮ
2020**

VZDĚLÁVACÍ OKRUHY V OKOLÍ OBCE A HRADU LUKOV

POVĚSTI RUDOLFA MATOUŠE

Tandem bona causa

Zahrádka hradní paní

1. Přiřaď názvy rostlin k obrázkům: růže, jahodník, konvalinka.

2. Najdi ve větách ukryté názvy bylin.

Právě vylíhlé kuřátko prolezlo mezi křídly slepice.

Ty mi ani o tom nemluv.

Pořadatelé prosili herečky, zda by mohly zopakovat scénu.

Krotitel vysvětloval, proč hladový lev Andule sežral svačinu.

Maršál vějíčku úzkostlivě sledoval.

Trestanec má kouli na noze.

3. Vyluště tajenu.

1. T	2. A	3. K	4. N	5. V	6. Ţ	7. P	8. Ě	
9. L	10. Ř	11. O	12. Ú	13. E	14. R	15. D	16. I	17. S

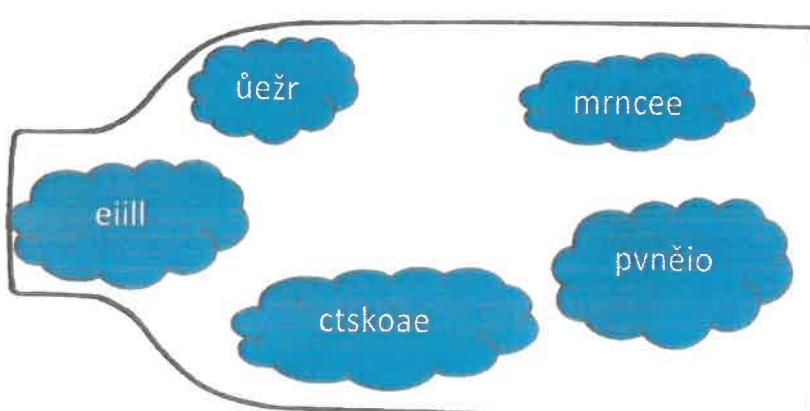
Léčivé rostliny působí na lidský organismus blahodárně. K léčení můžeme používat různé části rostlin:

3 5 8 1 ..... 4 2 6 .....

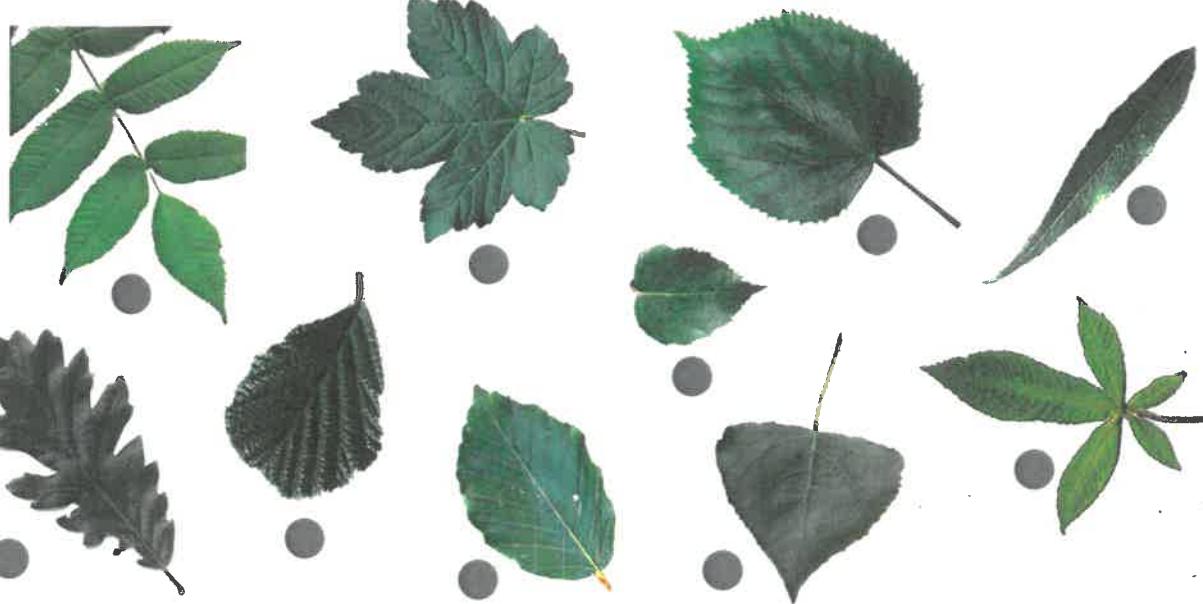
7 9 11 15 ..... 3 11 10 13 4 .....

3 12 14 2 ..... 9 16 17 1 .....

4. Usušené bylinky se mohou uchovávat v lahvicích. Najdi, které bylinky se nám schovaly do láhve.

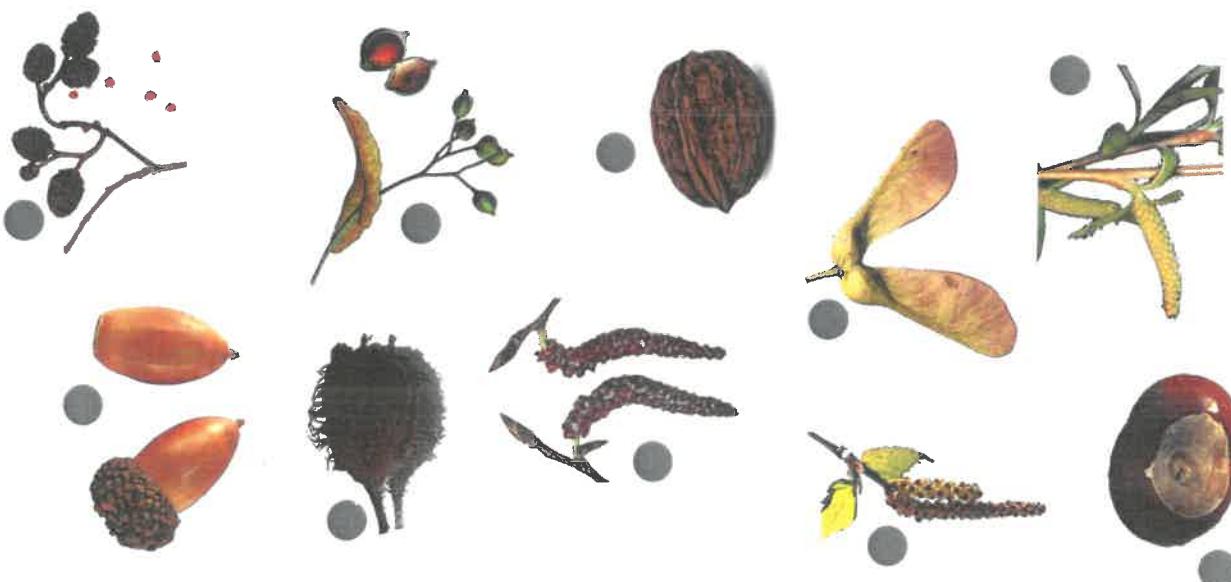

Přiřaď listy ke správným stromům.

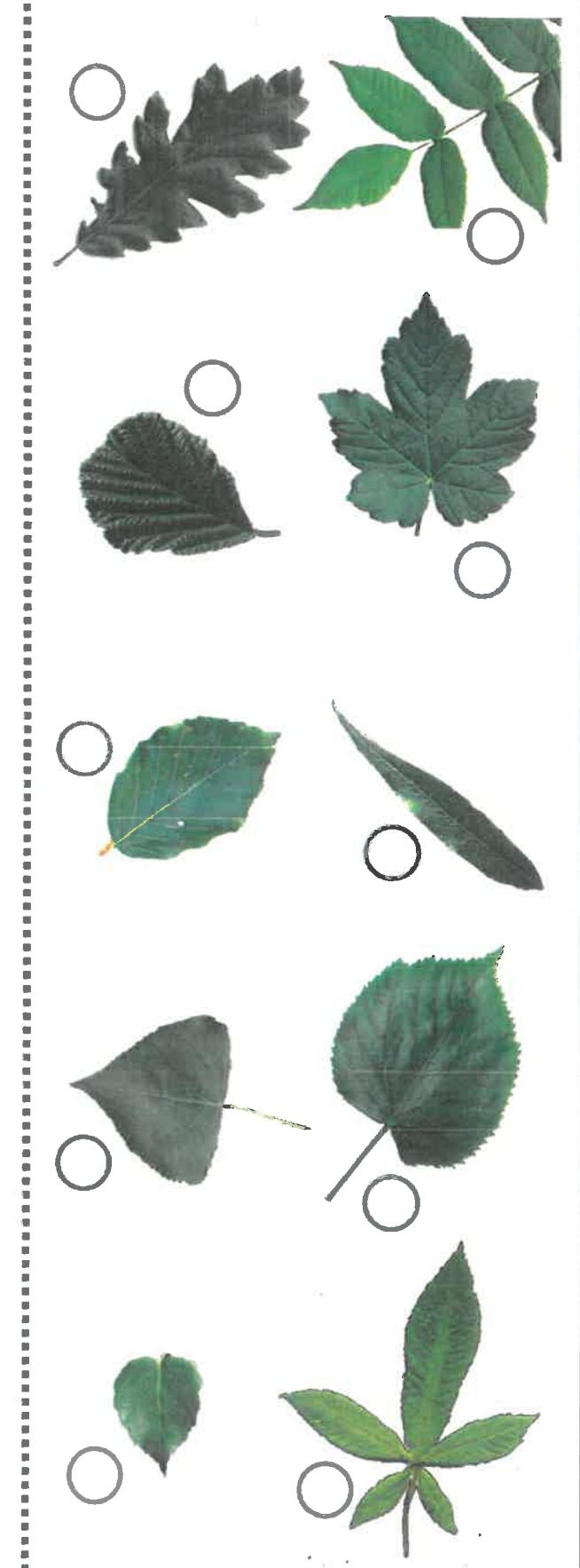
LÍPA	●
KAŠTAN	●
OŘECHÁČ	●
DUB	●
BUK	●
BŘÍZA	●
TOPOL	●
VRBA	●
JAVOR	●
OLŠE	●

Přiřaď plody ke správným stromům.

LÍPA	●
KAŠTAN	●
OŘECHÁČ	●
DUB	●
BUK	●
BŘÍZA	●
TOPOL	●
VRBA	●
JAVOR	●
OLŠE	●

Přiřaď plody ke správným listům.

VÝUKOVÝ LIST

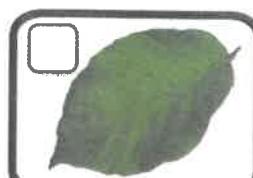
NAUČNÁ STEZKA SEVERNÍ SVAH HRADU LUKOV

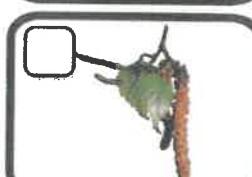
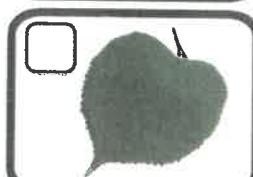
Úkol: Na stezce vyplň správné číslo stromu, tímto číslem označ také jeho list nebo jehličí, květ a plod.

číslo stromu

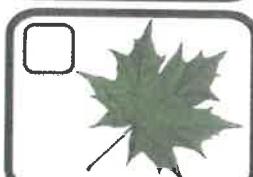
javor

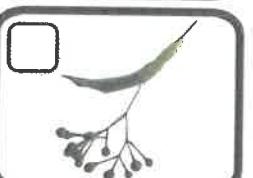
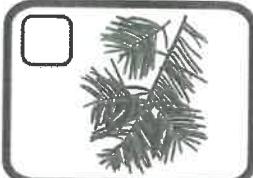
dub

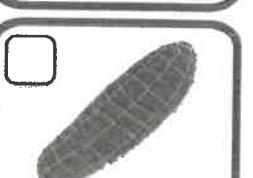
buk

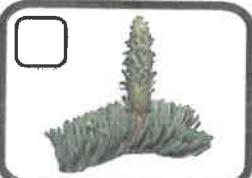
lípa

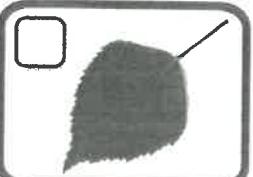
smrk

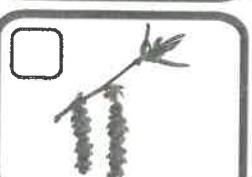
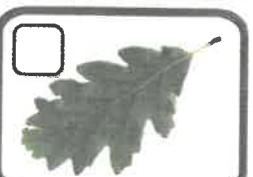
jedle

bříza

habr

VÝUKOVÝ LIST

Úkol 2: Vyplň názvy stromů.

1

5

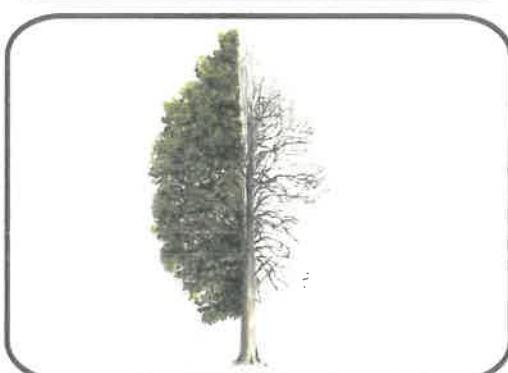
2

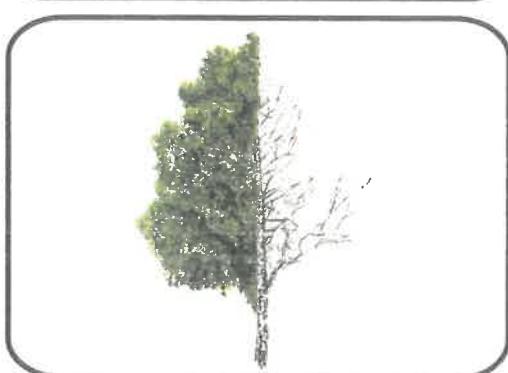
6

3

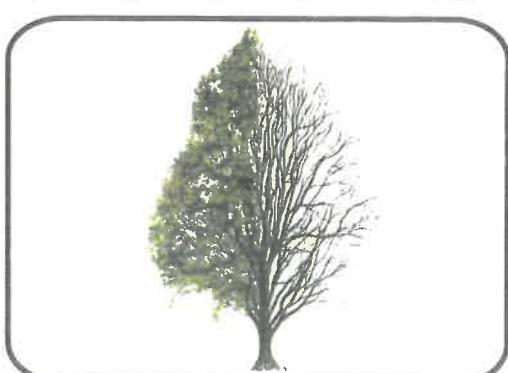
7

4

8

Pověst Valdštejnův dub

Bohatá paní Lukrecie z rodu Nekešů ovdověla. Brzy se o ni začali ucházet šlechtici kavalíři.

Byl nevlídný listopadový den roku 1608, když k bráně lukovského hradu dorazil průvod v čele s urostlým mladíkem. Ohlásil se, že je pozván samotnou paní Lukrecií. Ujal se ho purkrabí, který jej provedl areálem hradu až do výstavních komnat držitelky hradu.

"Vítej pane z Valdštejna, jsi mým hostem. Užívej si pohodlí našeho hradu", uvítala jej Lukrecie. Mladík se jí na první pohled zalíbil. Několik dní spolu strávili, objeli Nekešovské statky.

Na konci Valštejnova pobytu padlo rozhodnutí o možném sňatku. Lukrécie si ale dala podmínu: "Je tradicí našeho rodu, že budoucí majitel panství, zasadí poblíž hradu stromek. Teprve, až se zazelená, může být svatba".

Ráno mladý pár obešel hrad a vybral, kde bude proutek zasazen. Albrecht vybral sazenici dubu a tu zasadil do připravené jamky.

Na jaře výrašily zelené lístky a v květnu se konala slavná svatba.

Pracovní list k pověsti Valdštejnův dub

- Historický příběh byl ze:

17. století   18. století

19. století

- Albrecht přijel na Lukov:

vládnout   přespát   bojovat

- Albrecht pocházel:

z Karlštejna   z Valdštejna   z Lešné

- Jak se jmenovala paní, o kterou se mladík ucházel:

Lucie   Žofie   Lukrécie

- Co se mělo stát se zasazeným stromkem na jaře:

měl být metr vysoký

měl se zazelenat

měl uschnout

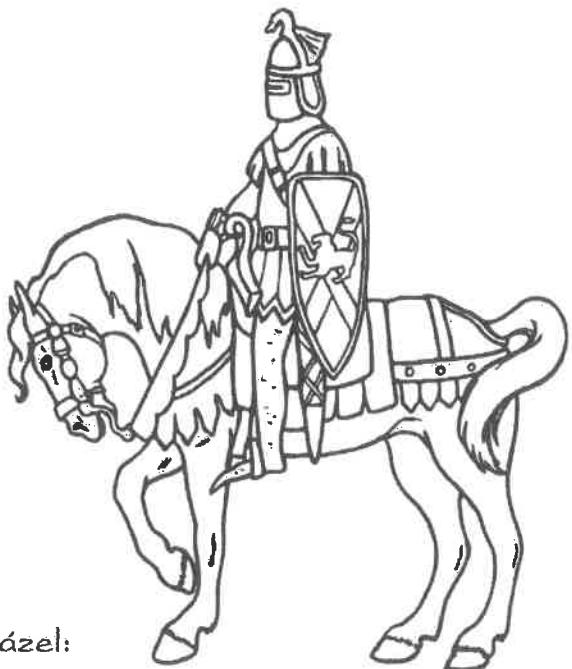
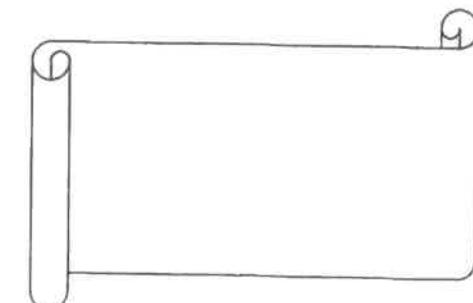
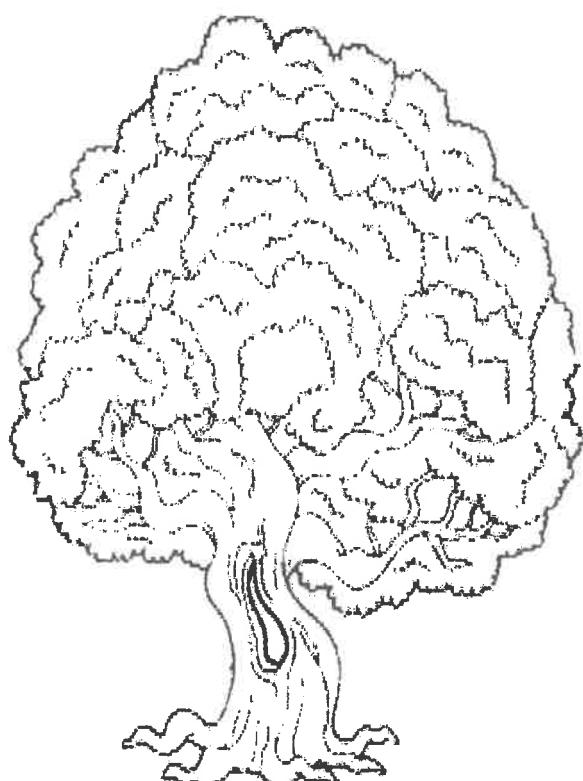
- Příběh vyprávěl:

o lípě

o buku

o dubu

- Namaluj a pojmenuj list a plod stromu, o kterém je tento příběh:

O vodníkovi pod Rablinou

Rodnici si často vyhledí nejpodivnější místa ke svému trvalému pobytu, kde se jim zalibilo a nedali se odtud jen tak snadno vypudit. Nemusely to být rozlehlé rybníky ani široké potoky s hlubokými tůněmi. Tak jednomu vodníkovi se zalibilo v malém potůčku Rablince, pod vrchem Rablinou. Asi proto, že nad potokem a nad jeho příkrrou stráni vedla silnice, po níž často jezdily formanské vozy. Lidé o vodníkovi věděli, často ho viděli, jak se schovává, aby nepozorován mohl lidem tropit schválnosti. Proto se tu v noci lidé báli přecházet sami. Zvláště forman se měli před nim na pozoru, protože právě na ně si často políčil, koně jim splašil, vůz jim přibrzdil, když jel do kopce, že se vůz zastavil a také koně formanum vypráhal.

Kdyžsi jel kašavský forman Jakub do Napajedla na jarmark. Vyjel ještě před půlnocí, aby byl časně ráno na místě. Když sjížděl zátocinou na Rablině, vyhoupl se na jeho vůz vodník, plácal svými velkými dlaněmi a škaredě se chechtal. Kočičekal, co mu vodník provede a chtěl se ho co nejdříve zbavit, aby mu nevyplášil koně a nezvrátil vůz do příkopu. Rychle se obrátil a švíhl vodníka bitem až bolestí zakříčel a seskočil z vozu. Forman pobídil koně, kteří se dali do klusu. Hastrman zá nim volal, že si na něj pocká, až pojede zpátky, že se mu pomstí. K večeru se forman vrácel domů. Protože zboží, všechny dřevěné lopaty, vidle, hrábě, násady, koštata a ostatní své zboží dobrě prodal, kupil si na zimu nový kočich. Nic se však z něho netěšil, stále myslel na noční příhodu a obával se vodníkovy

msty. Proto spěchal, aby měl Rablinu ještě před setměním za sebou. Ať spěchal jak chtěl, přece zatměl. Když už byl skoro na samém vrchu Rabliny, najednou se koně splašili, vzpínali se a najednou jako by někdo přebral postraňky a ukrotit držáky, divokým klusem pádili vpřed. Vůz bez koní s nešťastným formanem pojížděl z kopce zpět, stále rychleji a rychleji ze straně dolů do ráztoky, až k tůni potoka, kde se prudce zastavil. Neštastný forman, navlečený v novém kožichu, ocíl se uprostřed tůně. Než se vztapmatoval, chvíli tam stál promočený s těžkým, vodou nasáklým kožichem na sobě a nevěděl, co dále. To už ale slyšel radostné skříky vodníka, který se sedlákoví smál. Doma pak o této příhodě vyprával. Nedal si vymluvit, že to všechno způsobil právě vodník pod Rablinou, že to nebyla jen nešťastná příhoda. Vždyť i jiní lidé měli zlé zkušenosti o tom, jak jim vodník škodil.

Zapsal Josef Sluštík, podle vypravování své matky, paní maminky Sluštíkové z Prádla. 1937

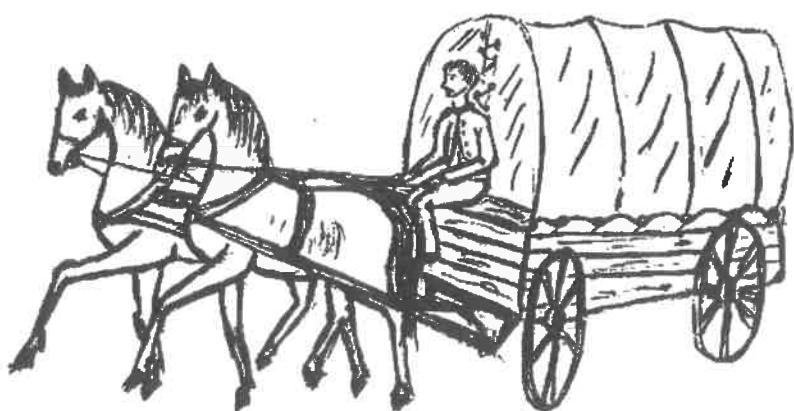
Pracovní list k pověsti O vodníkovi pod Rablinou – 3.-6.třída

- Kde bydlí vodníci? .....
- S jakým slovem souvisí slovo vodník? .....
- Proč se lidé vodníka báli? .....
- V jakém potůčku se zalíbilo vodníkovi z pověsti?

Malinka   Rablinka   Hoblinka

- Jaké vozy jezdily dříve po cestách?

fára   formule   formanské

- Co asi tyto vozy vozily?

zboží na prodej   lidi na výlet

- Vzpomeneš si na všech pět věcí, které forman prodával?
- .....

- Co si za prodané věci kupil?

klobouk   boty   kožich

- Jak jinak se říká vodníkovi?

podvodník   forman   hastrman

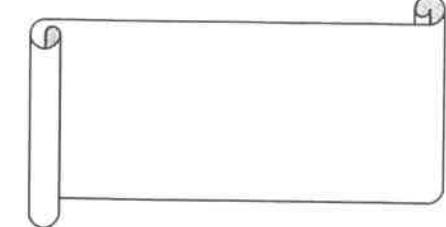

- Jak se jmenoval forman z pověsti?

Jakub   Tonda   Jura

- Kde forman bydlel?

V Lukově   ve Vlčkové   v Kašavě

Hastrman na Úkole

Emýně na Úkole měli každý rok v létě nevitamého hosta. Byl to vodník, který mlýnáři, mlýnské chase i mlečům škodil jak jen mohl, takže tam nikdo nechtěl sloužit a mleči se mlýnu vyhýbali.

Když přišel do mlýna potulný muzikant a žádal o nocleh. Chtěl si ustlat na palandě, jako v každém mlýně, kam na své pouti krajinou zavítal. Ale mlýnář o tom nechtěl ani slyšet. Jistě by se nocležník rána nedočkal, tak rádi hastrman ve mlýně. Než šumař se nebál a nedal jinak, než že bude spát ve mlýnici, a že si už s hastrmanem nějak poradí.

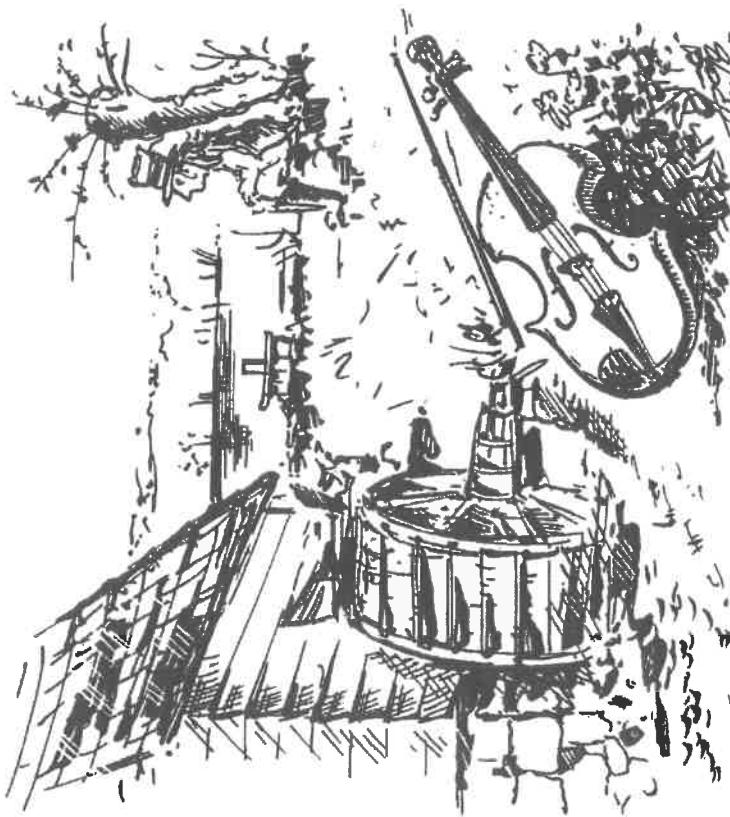
Jakmile mlýnář zastavil na noc mlýnské kolo a ve mlýně se rozhostilo ticho, šumař vzal do rukou housle a začal vyhrávat. Skřípavý zvuk houslí se rozléhal po mlýnici i po celém mlýně a okoli. Po chvíli bylo slyšet šplouchání a čvachání a před muzikantem se objevil příkrčený zelený mužíček, tváře vrásčité, s neklidně těkavýma očima. Chvíli se díval na šumaře, ale zanedlouho přistoupil k hrajícímu mladíkovi, upřeně ho pozoroval a nakonec ho vyzval, aby mu housle půjčil, že si chce také zahrát.

„Ale ano, co by ne,“ odpověděl šumař. „Máš-li jen na to rovné prsty? Ukaž!“ Vodník ukázal houslistovi své ruce s blanami mezi prsty, ukončenými místo nehtů bouličkami. „Milý bráchu,“ řekl šumař vodníkovi, „to ti musím prsty napřed narovnat. Chvíli počkej, hned to bude.“ Rozštípl v koutě stojící hradbovou násadu a vyzval vodníka, aby vsunul prsty do rozštěpu. Když tak vodník učinil, muzikant rozsochu uvolnil a ta sevřela

vodníkovi prsty tak, že bolesti zasyčel, kroutil se, kňúčel a mužikanta prosil, aby ho zbavil bolestného sevření.

Šumař tak slibil učinit teprve tehdy, když vodník slibí, že se už ve mlýně vícekrát neukáže. Pohrozil mu, kdyby nedostál svému slibu, že by na něj vyzrál jinak. Vodník slibil a skutečně se už na Úkole neučázel. Zato lidé nemohli zapomenout na zlého vodníka a ve mlýně na Úkole necháeli mlít. A tak mlýn chátral, až zpustil docela.

Vypravovala M. Škrabáneková svému synovi Josefovovi, který ji zapsal při někdejším shledávání místních pověsti žáky školy. 1939

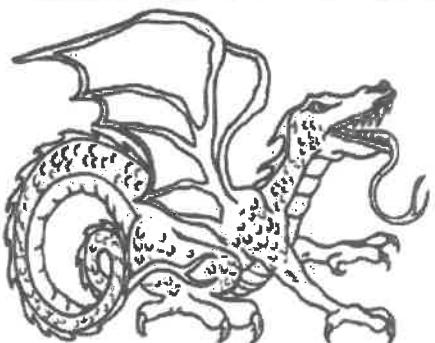

Pracovní list k pověsti Hastrman na Úkole - 1.a 2.třída

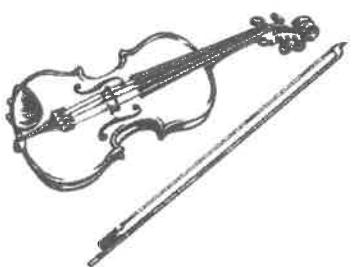
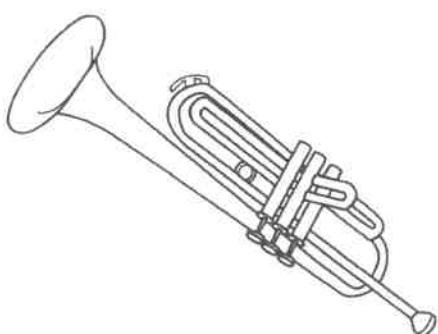
1. Vybarvi, kde se pověst odehrála.

2. Vybarvi, kdo v pověsti strašil.

3. Vybarvi, nač si chtělo strašidlo zahrát.

4. Vybarvi, jaké mělo strašidlo ruce.

